

Ocvlvs, Hoc Est: Fvndamentvm Opticvm

Scheiner, Christoph

Freiburg i. B., 1621

Cap. III. Quid conferat anguli visorij inuentio?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71258](#)

allatis aut nullam. Si nullam, monstruosior ipse est angulo visorio. Si aliquam quamcunque tandem, semper habebit angulum visorium imaginarium, lineas è veris & fictis compositas, verticesq; conorum alios aliosq;. Sicut ergo se in sua opinione extricabit, ita se nunc euoluat in mea.

Respondeatur 2. Angulum visorium habere fundamentū in re, lineas videlicet DE & CF ad seū mutuò inclinatas non finaliter sed inchoatiuè, & hoc satis esse, ad angulum visorium rebus omnino fictitijs eximendum; quod idem facit, ne lineæ DH & CI, sint monstrosa.

Multitudo autem illa verticum conicorum penitus nihil officit; ex eo quod in ipsis visio non contingat. Et confirmatur hoc amplius, ex varijs speculorum apparentijs, atque ludificatiōnibus visus. Quemadmodum etenim ex eo, quod res in profundo speculi appareat, cum in superficie ipsius existat, non licet damnare, radios reflexos, &c. ita angulum visorium non æquum est, è rerum natura tollere, quia ex paribus linearum imaginabilium conficitur, &c. Ad ultimam interrogationem, quia multum petit, scorsim respondendum est.

QVID CONFERAT ANGULI VISORIJ INUENTIO?

CAPUT III.

1. **I**psa veritas in re tam intricata dignissima sibi merces est, habenda. Qui tractatores opticos legerit, intrabit Labyrinthū ineluctabilem, & tenebras Cymmerias inueniet. Ex his veritate comite exire, verum à falso discernere, non est, opinor parum.

2. Qui anguli visorij rationes, & quod consequens est, modum videndi ignorat, in omni opticā Theoriā fluctuat, & ad fundum nunquam deuenit, sed in absurdissimos errores necessario incidit. Hos autem euadere, quanti est.

Ff 3

3. Contra

3. Contra huius anguli certa & euidentis cognitio à lapsibus innumeris defendit Mathematicum, fallacias multas, & apparitiones rerum insidiosas detegit; experientiarum plurimarum rationes necessarias affert; quæ sita intricata multa solidè expedit, abdita infinita propemodum in lucem manifestam promit; obiectiōibus demum omnibus ita obuiam graditur, ut prudentis cuiuslibet iudicio satisfiat. Atque ut in specie quædam tangamus.

QVÆSTIONES CVRIOSÆ ET utiles per aliquot capita.

CAPVT IV.

I. **Q**uare unicus in Cono Optico seu Angulo visorio radius quem axem vocant, rem distinctissimè, fortissimè & semper suo loco repræsentat?

Causa est, quia Visio in Retina contingit; ex quo fit ut omnes alij radij præter axem refringantur, & refracti debilitentur. Iij certè qui angulum visorium in Centrum Crystallini compingunt, quid hic dicant non habent. Nam sèpè, imò plerumque fit, ut maxima radiorum pars in centrum Crystallini irretorta penetret, quando scilicet Cornea & Aranea sunt homocentricæ, quod ordinariè contingit; in hoc ergo casu omnes radij AB, CB, &c. axem DB & quabunt efficaciam repræsentandi, vigore distinguendis, certitudine loci; igitur omnes erunt axes, adeoq; totum obiectum ADC, simul & semel videbitur vel confusissimè quod unus radius alteri officiat; vel distinctissimè, quod singuli sua puncta æque viuaciter obtrudant; quæ tamen omnia refutantur ab ipsa quotidiana experientia.

Hinc fit 1. Omne Angulum visorium rem exhibere vel maiorem vel minorem & quo; quia omnis refractio rem suo loco mouet. 2. Eiusdem hominis angulum visorium non esse necessarium

